

Lovgrundlag

Anvisning

Anvisningsretten betyder, at kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om, at indtil hver fjerde ledige almene familiebolig eller ungdomsbolig i en almen boligorganisations afdelinger stilles til rådighed for kommunalbestyrelsen til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen.

Det vil være en forudsætning for en kommunal anvisning, at flygtningen forinden har opnået opholdstilladelse i Danmark. Når flygtningene har fået tildelt opholdstilladelse og integrationskommune, vil kommunen kunne benytte sin anvisningsret til at anvise flygtninge til såvel familieboliger som ældre- og ungdomsboliger, alt efter flygtningens målgruppe. Den almindelige regel om anvisning af flygtninge ses i almenboliglovens § 62, som henviser til den almindelige kommunale anvisningsmulighed i almenboliglovens § 59, stk. 1 og 2.

Ældreboliger som udlejes til anden kreds end den berettigede

Såfremt der er ældreboliger med udlejningsvanskeligheder kan disse udlejes til andre end den berettigede kreds. Der skal foretages en vurdering af om udlejningsvanskelighederne er midlertidige, langvarige eller ekstraordinære.

Midlertidige udlejningsvanskeligheder

Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at boligerne skal udlejes til andre boligsøgende end den berettigede personkreds i udlejningsbekendtgørelsen. Boligerne kan udlejes på tidsbegrænsede lejekontrakter, sådan at ældreboligerne er til rådighed, når de senere kan udlejes til den berettigede personkreds. Ved ledighed skal boligerne på ny søges udlejet til den berettigede personkreds. Der er en enkelt undtagelse vedr. ældreboliger, der er indrettet med henblik på at betjene personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap.

Længerevarende udlejningsvanskeligheder

Almene ældreboliger ejet af en almen boligorganisation eller kommunen kan i tilfælde af længerevarende udlejningsvanskeligheder, med kommunalbestyrelsens godkendelse, lejes ud som almene familie- eller ungdomsboliger. Familieboligerne kan herefter udlejes efter særlige kriterier baseret på en aftale mellem boligorganisation og kommunalbestyrelsen. Her er der råderum til at aftale en fortrinsret eller lignende, der giver de ukrainske flygtninge adgang til boligerne. Boligerne vil på et senere tidspunkt kunne udlejes som almene ældreboliger igen.

Ekstraordinære udlejningsvanskeligheder

Hvis der generelt ikke er efterspørgsel efter ældreboliger fra den berettigede personkreds, og kommunen vurderer, at der heller ikke på længere sigt kommer efterspørgsel på ældreboligerne, skal kommunalbestyrelsen og bygningsejeren som udgangspunkt afvikle ældreboligerne. De kan ommærkes til familieboliger.

Integrationsloven og midlertidig boligplacering

Med hjemmel i integrationsloven har kommunen efter integrationslovens § 13 særlige muligheder for at erhverve, indrette eller leje bygninger med henblik på udlejning til flygtninge omfattet af integrationsloven. Desuden har kommunen en særlig automatisk låneadgang for udgifter til erhvervelse og indretning af ejendomme til udlejning til beboelse til flygtninge omfattet af integrationsloven. Kommunerne kan derimod ikke med hjemmel i integrationsloven opføre nye boliger til flygtninge. Leje af bygninger, ejendomme og boliger jf. integrationslovens § 13 vil ikke belaste kommunens låneramme.

I integrationsloven gives der mulighed for, at der kan tilbydes en midlertidig boligplacering, indtil flygtningen finder en permanent bolig. Der er ikke i medfør af integrationsloven fastsat regler om, hvor længe en flygtning kan være midlertidigt indkvarteret. Det vil som udgangspunkt være op til de pågældende selv at skaffe sig en bolig.

Når der er tale om midlertidig boligplacering, også i tilfælde, hvor det er baseret på aftale med private udlejningsvirksomhed, vil det være kommunen, der lejer stedet, og dermed også er ansvarlig for lejemålet. Der laves en skriftlig aftale vedr. regler om betaling, brug af bolig, fraflytning mv. mellem flygtningene og kommune imellem.

Regler for, hvor i kommunen flygtninge kan boligplaceres

Der er krav om obligatoriske fleksibel udlejning i forebyggelsesområder og udsatte områder, herunder også i de tidligere omdannelsesområder, som ikke længere er udpeget, men som har en udviklingsplan, jf. almenboliglovens § 60, stk. 4.

Ukrainske flygtninge kan godt få en bolig i disse områder, men det forudsætter, at de lever op til de fastsatte kriterier om uddannelse eller beskæftigelse.

Kommunen kan som udgangspunkt ikke anvise lejere, hvor et medlem af husstanden har statsborgerskab i et land uden for EU, EØS og Schweiz til boliger i udsatte områder og forebyggelsesområder, jf. almenboliglovens § 59, stk. 6 og 7.

Da Ukraine ikke er medlem af EU eller EØS, kan kommunerne ikke som udgangspunkt ikke anvise ukrainske flygtninge til en bolig i disse områder. Der ses dog en undtagelsesbestemmelse i almenboliglovens § 59, stk. 9, hvorefter kommunerne kan se bort fra kravene om anvisning til områderne, hvis det ikke er muligt at anvise en bolig i et andet område.